

# ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

*Svetega Jerneja in Svetega Antona  
Padovanskega*



*Leto XXIII; številka 534 datum 28 7 2019*

## **Sv. MARTA, Lazarjeva sestra ...**

*Tisti čas je prišel Jezus v Betanijo in neka žena, po imenu Marta, ga je sprejela. Ta je imela sestro, z imenom Marija, ki je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegovo besedo.*

*Marta pa si je dala veliko opraviti s postrežbo. In pristopila je ter rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila sólo streči? Reci ji, naj mi pomaga!«*

*Gospod ji je odgovoril: »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te mnogo stvari, a le ono je potrebno. Marija si je izvolila najboljši del, ki ji ne bo vzet.« (Lk 10,38-42)*

## **OBVEZNOSTI ...**

Vedno znova smo razpeti med tisoče drobnih obveznosti, ki jih narekuje vsakdan. Toliko je vseh skrbi, podrobnosti, dolžnosti, obljub in spodobnosti.

Dneva je pogosto konec še preden prideš s kljukicami do polovice svojega lističa. In potem ostajajo za drugi dan in ti dajejo občutek nesposobnosti, nemira, neučinkovitosti. Celo najlepše in najbolj navdihujoče zadeve, ko se enkrat znajdejo na "lističu nalog" lahko postanejo samo nadloga: pogovor s partnerjem ... igra z otroki ... molitev ... maša ... rekreacija ... spolnost ...

Jezus vstopa v rutino našega vsakdana in nas izziva, da si izberemo "**najboljše**" ... da si jasno **postavimo prioritete** ... in **z mirom** vztrajno delamo.

In da se **s ponosom** zavedamo, da smemo izbirati **najboljše in najlepše**.

Zavedamo, da so naše dnevne obveznosti naše lastne izbire ... in da jih zato delamo **z ljubeznijo ... navdihom ... okusom ... in hvaležnostjo**.

Ampak "**najboljše od najboljšega**" pa ostaja: **moj Jezus. Moj Rešitelj.**

**Čas z njim ... v mirni bližini ... je tisti, ki da vsemu drugemu sočne, žive barve. In radost v srce.**

Pon., 29. 7. Marta	Ob 19. uri za + Jakoba Krautbergerja in sina Janka
Tor., 30. 7. Peter Krizolog	Ob 19. uri za + Antona Razdevška
Sre., 31. 7. Ignacij Lojolski	<b><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></b>
<b>MOLITVENI NAMEN SV. OČETA</b>	<b><i>Da bi družine po svojem življenju iz molitve in ljubezni postajale čedalje bolj očitne »ŠOLE RESNIČNEGA ČLOVEKOVEGA RAZVOJA«.</i></b>
Čet., 1. 8. Alfoz M. Ligvorij <b><i>Prvi četrtek</i></b>	Ob 19. uri za + Marijana Vogrinca ter Marijo in Feliksa Vajdnerja in vse + na Lenčejevem – <b><i>po maši srečanje članov ribniškega ŽPS-ta</i></b>
Pet., 2. 8. Evzebij	<b><i>Prvi petek</i></b> - ob 19. uri za + Ljubico Martini ter starše Martini in Jager
Sob., 3. 8. Marijin spomin	<b><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></b>
Ned., 4. 8. <b>18. NEDELJA MED LETOM</b>	<b><i>Prva nedelja – darovanje za novo streho na cerkvi sv. Lenarta in za potrebe župnij</i></b> Ob 8. uri Ljudmilo in Ivana Buzzi <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Stanislava Žvikrata in vse + Mrakove</i>
Pon., 5. 8. Marija Snežna	Ob 19. uri za + Leopoldino, Gabrijelo in Marto Roškar ter sorodnike
Tor., 6. 8.	<b>JEZUSOVA SPREMNITEV NA GORI</b> Ob 19. uri za + Antonijo Pušnik in vse + na Vrhovskem
Sre., 7. 8. Sikst II	<b><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></b>
Čet., 8. 8. Dominik	<b><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></b>
Pet., 9. 8. Terezija B. od Križa	<b><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></b>
Sob., 10. 8. LOVRENC	<b><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></b>
Ned., 11. 8. <b>19. NEDELJA MED LETOM</b>	<b><i>Ob 8. uri na Sv. Antonu za žive in + župljane</i></b> <b><i>Ob 10. uri pri »Mariji« - LEPA NEDELJA</i></b> <b><i>na čast sv. Maksimilijana Kolbeja</i></b> za + Marijo in Nikolaja Urha ter Klaro Pečovnik

## **PORCIUNKULSKI ODPUSTEK**

Ob prazniku DEVICE MARIJE ANGELSKE v PORCIUNKULI (2. avgusta) lahko tudi v naši baziliki Matere Usmiljenja v Mariboru prejmete PORCIUNKULSKI ODPUSTEK, če se **srečate z Bogom v zakramentu sprave, se udeležite sv. maše in prejmete obhajilo ter molite Vero, Očenaš, Zdravo Marijo in Slavo Očetu po namenu svetega očeta**. Omenjeni odpustek je sv. Frančišek izprosil od papeža Honorija, da bi lahko vsi ljudje, tudi tisti, ki si niso mogli privoščiti dragih romanj v svete kraje lahko bili deležni božje milosti. Tako je najprej dobila majhna cerkvena sv. Marije Angelske privilegij za prejem odpustka, kasneje pa se je le-ta razširil na vse cerkve, ki jih upravljamo manjši bratje (frančiškani, kapucini in minoriti).

**Kaj je odpustek?** Odpustki so odpuščanje časne kazni pred Bogom za tiste grehe, katerih krivda je že odpuščena. Takšen odpustek pod določenimi pogoji zadobi kristjan zase ali za rajne po službi Cerkve, ki kot srednica odrešenja razdeljuje zaklad zaslužen Kristusa in svetnikov (prim. KKC 1471-1479.1498).

Stopite torej v najbližjo cerkev, ki jo upravljamo manjši bratje in bodite deležni božjih milosti.

## **ZAKAJ NAS JEZUS UČI, NAJ SE ZBIRAMO K MOLITVI?**

Spreobrnjenje in posvetitev duše je vedno bilo in vedno bo sad božanske milosti. Na tem področju je za nas praktično nemogoče kar koli storiti brez Božje milosti, niti z našimi besedami niti z verskim tiskom ali katerim koli drugim zunanjim sredstvom.

Po drugi strani pa milost zase in za druge lahko dosežemo po svojih ponižnih molitvah, s samoodpovedovanjem in zvestim spolnjevanjem svojih dnevnih obveznosti, vključno s tistimi najpreprostejšimi.

Bližje ko je duša Bogu, bolj ga razveseljuje, bolj ga ljubi in je od Boga ljubljena, bolj sposobna pomagati drugim, da bodo deležni božanskih milosti, hitreje in v večji meri bodo uslišane njene prošnje.

Zaradi tega je Brezmadežna – brez slehernega greha, popolnoma predana Bogu – tako polna milosti in tako učinkovita posrednica sleherne milosti, ki navdaja našo dušo. Ker pa se zavedamo svojih slabosti, svojih pogostih padcev in svoje oddaljenosti od Boga, se oziramo k njej prav s tem namenom: zase in za druge izprositi milosti vseh vrst.

Zavoljo tega je vrednost vsake skupnosti popolnoma in izključno odvisna od našega molitvenega življenja, od notranjega življenja in naše osebne bližine z Brezmadežno ter po njej z Jezusovim srcem.

***Sv. Maksimilijan Marija Kolbe (+1941), minorit, je z verskim tiskom in radiom širil češččenje blažene Device Marije. Umrl je kot mučenec v Auschwitzu.***

## **GOSPODARJI TRENUTKA**

Čas je relativen, pravijo zlasti od Einsteina naprej. In res. Pred leti je neki slovenski duhovnik pripovedoval, kako ga je med zidavo novega pastoralnega središča »povozilo« in je »pregorel«. Časa je zmanjkovalo, denarja tudi; ostal je brez moči, zdelo se mu je, da ne on ne projekt ne moreta več naprej. To je povedal svojemu škofu. Škof ga je poslušal, na koncu pa mu »zaukazal« teden dni dopusta v toplicah. Duhovnik se je upiral, češ, saj vendar ni mogoče, da bi sredi najhujšega dela odšel na dopust. Zadeve bi se poslabšale, ljudje bi godrnjali. A škof je vztrajal. Duhovnik je šel v toplice. Po dobrem tednu dni se je vrnil v župnijo in že v naslednjih dneh se je izkazalo, da je **čas »relativen«**. Naenkrat ga je bilo za vse dovolj. Nakopičene težave je duhovnik reševal z lahkoto. Kar se mu je prej zdel nepremostljiv problem, je bilo rešeno z nekaj preprostimi in hitrimi potezami.

**Kaj se je zgodilo? Pravi počitek in mirna molitev sta mu omogočila, da je spet postal gospodar pastoralnega trenutka v svoji župniji. Z drugimi besedami, čas je nehal gospodariti z duhovnikom, duhovnik je spet gospodaril s časom.**

Papež Frančišek opozarja, da je edini gospodar časa Bog. **»Mi smo lahko gospodarji trenutka, v katerem živimo. Toda čas pripada Bogu, ki nam daje upanje, da čas živimo,«** je dejal v pridigi 25. novembra 2013. 1. februarja 2018 pa: **»Smrt nas spominja, da nismo gospodarji časa.«**

Če čas pripada Bogu, kaj pripada nam? Nam je zaupano gospodarjenje s časom, kot je bilo v raju zaupano prastaršem: **»Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!«** (1 Mz 1,28)

*Kako torej v pastorali gospodarimo s časom? Kako si ga »podvržemo«? Si je morda čas »podvrgel« nas?*

Ostanimo pri duhovnikih. Vemo: če ni duhovnika, ni zakramentov ... če ni zakramentov, ni Cerkve. Ko se prične zmanjševati število duhovnikov, se zato nujno dogaja, da tisti, ki so, delajo več; samoumevno postajajo župniki več župnij; pogosto je njihova »kapela in pisarna« kar avto. Čut odgovornosti do Cerkve jih žene v nabite urnike in junaške podvige, denimo: dve poroki v enem dnevu, vmes pa pogreb; štiri maše v nedeljo, vmes pa organizacija skorajšnjega oratorija; spovedovanje doma in pri sosedih, vmes pa tri ure verouka in sestanek s ključarji ... Toda ... *ali smo prepričani, da na ta način duhovniki optimalno gospodarijo s časom? So gospodarji pastoralnega trenutka? Ali današnji nabiti duhovniški urniki res pomenijo pastoralno rast Cerkve?* **Odgovori na ta vprašanja niso besedna igra.**

*Besedilo je bilo objavljeno avgusta 2018 kot uvodnik v reviji Cerkev danes.*